

Sandra Ivanova

Dzimusi 1964.gada 21.maijā Rīgā, un jau divpadsmit gadus uzskata sevi par gulbenieti. Mācījusies Jāzepa Mediņa mūzikas skolā klavieru - kompozīcijas klasē. Uzsākot mācības tēlotājas mākslas studijā, vēlējusies kļūt par keramiķi, vai par bērnu grāmatu ilustratori, bet veselības pēc – no sapņa nācies atteikties.

Pirmais cilvēks, kas Sandru ievadījis dzejas mākslas un mūzikas pasaulē, bijusi māte Marija Sprance, māksliniece - dekoratore. Ne velti pirmie dzejoļi radušies jau 4 - 5 gadu vecumā.

Desmit gadus veikusi mašīnrakstītājas – lietvedes darbu, vēlāk, dzīvojot Gulbenē, adījusi tautiskos cimodus. Pašlaik Sandras brīvo laiku aizpilda rūpes par ģimeni, meitiņām un dažādi vaļasprieki – zīmēšana un rakstīšana. Pašai šķiet, ka sirdij tuvāka ir dzeja, pasakas bērniem, īsā proza.

Publicējusies Gulbenes rajona laikrakstā “Dzirkstele” no 1998.gada pavasara.

“Esmu augusi dzejas vidē, un varbūt tāpēc uzskatu, ka tieši dzeja palīdz rast spēku grūtos brīžos. Mans moto: “Nekad nenolaist rokas, kaut šķiet, ka viss jau zaudēts. Dzīvot ar cerību, ticību un mīlestību visam labajam.”